

minister Neergaard sig vel fra Ministeriet Zahles Standpunkt ved sin Udtalelse om, at det vilde være en stor Fare at have tysk Styre umiddelbart Syd for den nye Grænse. Det er særlig denne Udtalelse, der bestyrker Formodningen om, at Hr. Neergaard havde Internationaliseringen indenfor sikker Synsvide. Var dette ikke Tilfældet, kunde Udtalelsen neppe tænkes fremsat. Se, dette er jo en Ven — jeg vil ikke formode, at den højtærede Statsminister betvivler Venskabet —, som fortolker Taleren saaledes, ganske paa samme Maade, som jeg fortolker den; og det er naturligvis rigtigt. Statsministeren siger ikke direkte: Jeg tror, min Politik lykkes. Det siger han ikke, men han siger derimod to Ting. Han siger, at efter hans Opfattelse ligger Internationaliseringen indenfor Fredstraktaten, navnlig hvis man vil bedømme Afstemningen saaledes, at den ikke er et fuldgyldigt Udtryk; og endvidere har han udtrykkelig sagt, at Indlemmelsen af de 4 Sogne Syd for den Clausenske Linie er efter hans Opfattelse i fuld Overensstemmelse med Fredstraktaten. Vi, der har den Opfattelse, at Internationaliseringen og disse Sognes Indlemmelse ligger udenfor Fredstraktaten, ikke lader sig bringe i Overensstemmelse med den, vi kan selvfølgelig mene, at det derfor ikke vil lykkes at gennemføre Internationaliseringsplanen eller disse Sognes Indlemmelse; men hvorledes det kan gaa til, at den Mand, der mener, at dette er i Overensstemmelse med Fredstraktaten, ikke vil erkende at have Forhaabninger med Hensyn til Gennemførligheden af denne Politik, det forstaar jeg ikke. Thi hvad skulde Grunden være til, at man ikke fra de allierede Magter vilde gennemføre noget, der ligger ganske indenfor Fredstraktaten og jo er understøttet med hele den mægtige Vægt, som den nuværende danske Regering og den ved Valget foregaaede Forandring af vor Politik lægger i Vægtskaalen derfor? Naar jeg siger: „hele den mægtige Vægt“, er det ikke, fordi jeg har den Opfattelse, at denne Vægt er saa uhyre stor, men fordi man fra alle Sider indenfor de nuværende Regeringspartier har sagt, at det er Regeringen, Regeringen, hvis Lod i Vægtskaalen vil være det afgørende, og det danske Folks Stilling, som vil være det afgørende. Vi for vort Vedkommende har sagt, at Spørgsmaalet om et Valg her i Danmark eller Regeringen her i Danmark ingen Indflydelse vil faa paa Kommissionens Indstilling eller paa Magternes Afgørelse. Det er nærmest en Fornærmelse at tro,

at en Folkestemming her i Danmark kommer til at afgøre, hvorledes denne Traktat bliver endeligt udført; thi Traktaktens Ord er ganske klare og bestemte, saaledes som den er formet i Overensstemmelse med vore Ønsker; det er Traktaten alene, som afgør det. Men, som sagt, de Herrer, som nu sidder i Regeringen, har ment, at det vilde lægge et mægtigt Lod i Vægtskaalen, hvem der var Regering, og hvorledes Stemningen var her i Landet; og naar nu dette mægtige Lod ligger der, og det ligger indenfor Fredstraktatens Rammer, at de Herrer faar deres Ønsker opfyldt, saa er det dog naturligt at antage, at Tilkendegivelsen heraf betyder, at man haaber, at ens Politik lykkes. Hvis den højtærede Statsministers Udtalelser i Dag skal forstaas saaledes, at han intet Haab har om, at hans Politik skal lykkes, hvis det er hans Mening, maa jeg sige, at det er da ejendommeligt for det første at gaa ind i denne Politik, og dernæst er det ejendommeligt endnu i Gaar at ville holde en Tale, om hvilket det er meget rigtigt, hvad „Berlingske Tidende“ siger, at „sikkert er det, at Statsministeren har givet nyt Liv til Forhaabninger, der var lammede, om ikke dræbte ved offentlige og mere fortrolige Meddelelser fra Paris. Med den yderste Spænding imødeser det danske Folk Afgørelsen.“ Ja, ved sin Politik, ved alt, hvad den ærede Statsminister har ført frem her, og ved sin Tale her i Gaar har han bidraget til at skabe Illusioner. Vi har for vort Vedkommende advaret mod paa ny at føre det danske Folk ind i Illusioner, som efter vor Opfattelse vilde ende med bitter Skuffelse igen, fordi det, man forgøglede Folk, var i Strid med Fredstraktaten. Men man har villet foregøgle dem det, man har endnu i Gaar villet lægge Sagen frem saaledes, at man har genoplivet lammede, næsten dræbte Forhaabninger. Det er dette, jeg ikke forstaar, og som den højtærede Statsminister ikke har givet nogen Forklaring paa.

Blandt de nye Talere i Dag har vi nu faaet Lejlighed til at beskæftige os med den tredie Holstein-Holsteinborg, som indtræder i dansk Politik. Tradition i Politik er af Betydning. Konservativ Tradition saa vel som liberal Tradition indenfor Slægter agter jeg højt, og det betyder ikke lidt indenfor Parlamentarismens Moderlands, Englands, hele Stilling. Det glæder mig derfor, at vi nu ser den tredie Holstein-Holsteinborg træde ind her for at føre sin Politik under sit eget Navn og føre den paa en legitim Maade. Det ærede Medlem,